

Usnesení

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem v právní věci **žalobkyně: M. R., „X“**, **proti žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23.1.2012, č. „X“, o invalidním důchodu,**

takto:

- I.** Žaloba **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou doručenou soudu dne 10.2.2012 ve znění doplnění doručeného soudu dne 5.3.2012 domáhala přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 23.1.2012, č. „X“, o invalidním důchodu, kterým žalovaná rozhodla, že se od 22.3.2012 snižuje výše invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, který činí 7 141,- Kč.

V ustanovení § 5 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), je výslovně uvedeno, že ochrany veřejných subjektivních práv se lze domáhat teprve po vyčerpání řádných opravných prostředků, pokud je právní úprava připouští. Jak uvedl Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 19.7.2007 č.j. 7 Afs 12/2007-110 podmíněnost vyčerpání opravných prostředků ve správním řízení před podáním žaloby ve správním soudnictví soudu je nutno vnímat jako provedení zásady subsidiarity soudního přezkumu a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. To znamená, že účastník správního řízení musí zásadně vyčerpat všechny prostředky k ochraně svých práv, které má ve své procesní dispozici, a teprve po jejich marném vyčerpání se může domáhat soudní ochrany. Soudní přezkum správních rozhodnutí je totiž koncipován až jako následný prostředek ochrany subjektivních veřejných práv, který nemůže nahrazovat prostředky nacházející se uvnitř veřejné správy. Svých práv se tedy žalobou proti rozhodnutí správního orgánu nemůže úspěšně domoci ten, o jehož odvolání nebylo odvolacím orgánem doposud vůbec rozhodnuto.

S účinností od 1.1.2010 dle § 88 odst. 1 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, platí, že proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení ve věcech

důchodového pojištění lze jako řádný opravný prostředek podat písemné námitky do 30 dnů ode dne jeho oznámení účastníku řízení. V § 88 odst. 8 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení je mimo jiné uvedeno že, není-li v odstavcích 1 až 6 a 9 citovaného ustanovení stanoveno jinak, vztahuje se na řízení o námitkách správní řád. V souladu s přechodnými ustanoveními zák. č. 479/2008 Sb., kterým byla možnost námitek proti rozhodnutí orgánu sociálního zabezpečení ve věcech důchodového pojištění zavedena, je možné uplatnit námitky proti rozhodnutím, která byla oznámena účastníkům řízení po 31.12.2009.

V daném konkrétním případě bylo rozhodnutí české správy sociálního zabezpečení o snížení výše invalidního důchodu evidentně řádně doručeno. Předmětné rozhodnutí obsahovalo v souladu se zákonem poučení o možnosti podat proti němu námitky. Soud si vyžádal od žalované stanovisko, zda výše citované prvoinstanční rozhodnutí bylo napadeno námitkami. Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 16.3.2012 soudu sdělila, že předmětné prvoinstanční rozhodnutí nebylo námitkami napadeno.

Je nutno konstatovat, že žalobkyně v předmětném případě nevyčerpala zákonem upravené opravné prostředky. Žalobkyně se nemůže domáhat žalobou soudního přezkumu prvoinstančního rozhodnutí, pokud nebyly z její strany využity řádné opravné prostředky v rámci správního řízení. Takovou žalobu je nutné považovat za nepřipustnou a ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. ve spojení s § 68 písm. a) s.ř.s. ji nelze soudem meritorně přezkoumat, nýbrž musí být odmítnuta. Proto rozhodl soud, jak je uvedeno ve výroku ad) I.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ust. § 60 odst. 3 věty první s.ř.s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, protože dané řízení je osvobozeno od soudních poplatků a ke dni vydání rozhodnutí ani nebyl poplatek uhrazen.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo

jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 20. března 2012

Mgr. Václav Trajer v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Iva Tovarová